

Stara mati.

*Pred kočo ubožno mi mati sedi
in v solnce žareče upira oči:*

*»O, solnce nebeško, ki greš za goré,
poglej mi, poglej mi na bojno poljé!*

*Tam sinko se danes je moj bojeval,
poglej mi, poglej mi, če živ je ostal!«*

*Molčalo je solnce in šlo za goré,
a materi je krvavelo srce . . .*

*Prižgalo je zvezde večerno nebo,
in majka prosila je zvezdo svetló:*

*»Oj, zvezdica mila, ki vse zreš z višav,
poglej mi, če sinko ostal je moj zdrav!«*

*Pa zvezdica svetla v višavi molči,
a majki za sinom srce hrepeni.*

*Na vzhodu zaznal ni še beli se dan,
a ona že stala je sredi poljan.*

*Krog nje po planjavi mrličí leže,
nad njimi pa krokarji plašno kriče.*

*A majki bojazni srce vztrepeta,
ko išče sinú si tam sredi poljá.*

*In kadar uzre njega bleđi obraz,
po udih vseh strese jo hipoma mraz.*

*In pale kraj sina na trdo zemljó,
nje duša pa splava za sinom v nebo!*

Borisov.



Božič gre.

*Črez sneženo polje
Božič gre v deželo,
vseokrog počiva
pod odejo belo.*

*Božič pa po polju
in po vasi hodi
in s seboj veselje
v dar otrokom vodi . . .*

*Jaslice po kočah
nežna deca dela,
očka jo in mati
gledata vesela.*

*Z deco veselita
ta večer oba se,
zbujata spomine
na nekdanje čase . . .*

Borisov.

